

omordnet den øverste Styrelse af det hele Syge-
væsen og Sundhedspleien. Alt dette er passeret
for en Del Aar siden, men vi staa endnu med
Hensyn til Lovgivningen paa dette Omraade akkurat
paa samme Punkt. Dette maa forundre saa meget
mere, som det Medlem af Landstinget, som jeg
før nævnte, senere i to Aar har været Indehaver
af Justitsministerens Portefeuille. Naar Sagen
er gaaet saaledes, synes jeg nok, der kunde være
Anledning for Landstinget til med nogle stærke
og kraftige Ord at udtale sin Forventning om,
hvad Regjeringen vil gjøre paa dette Omraade.
Jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at den
høitærede Justitsminister vil indfri sit Løfte, og,
naar han har sagt, at han vil tage denne Sag
under nøie Overveielse, saa har jeg ingen Tvivl om,
at han virkelig ogsaa vil gjøre det, men jeg
tror ikke, det kunde skabe at styrke den
høitærede Ministers Willie ved at udtale os
temmelig stærkt her fra Landstingets Side. Han
vil jo muligvis faae ikke saa Bæmseligheder at
overvinde, og man har jo endogsaa set Forslag
fremkomme om at udsætte Reformen paa dette
Omraade, indtil vi kom til en Omordning af Rets-
pleien; det vilde jo være at udsætte denne Re-
form i en meget lang Tid. Som Følge af, hvad
jeg har tilladt mig at udtale, vil jeg ikke være
i Stand til at fremme for det Forslag til en mo-
tiveret Dagsorden, som her foreligger, naagtet jeg
fuldt vel indser, at Sagens videre Fremme her
ikke vil føre til noget praktisk Resultat.

Scholer: Jeg er fuldstændig enig med den
sidste ærede Tale, navnlig i, hvad han udtalte om
Dagsordenen; jeg er heller ikke nogen Ven af
Dagsordenen, thi jeg tror ikke, det er en heldig
Maade at bringe en Sag ud af Verden paa.
Der kan være Tilfælde — og jeg har været med
ved saadanne Tilfælde — hvor man staa lige-
overfor store politiske Spørgsmaal og er kommen
ind i et feil Spor, og da kan det være rigtig at
benytte sig af en motiveret Dagsorden som en Ud-
vei; men ved Spørgsmaal som dette tror jeg, det
er uheldigt at gjøre det. — Det var en underlig
Slutning, den ærede første Tale kom til. Han
mener, at Vedtagelsen af denne Dagsorden vil
bringe os bedre i Harmoni med Folkethinget.
Skulde man tro, at vi med Hensyn til et For-
slag, som kommer til os fra det andet Thing,
skulde komme bedre i Harmoni med Folkethinget
derved, at vi paa en smuk Maade vise det ud af
Verden? Han mente fremdeles, at ved Vedtagel-
sen af Dagsordenen skulde Landstingets Willie gi-

ves tilkjende. Nei, det tror jeg ikke er Tilfældet;
lade vi derimod Sagen ganske rolig gaa til 2den
Behandling, og nedsette vi et Udvalg, saa faar
man Landstingets og den høitærede Ministers
Mening at vide. Ja, saa siger man, det er uret
mod det andet Thing, thi saa vil det andet Thing
kun komme til at undergive Sagen en eneste Be-
handling. Men i saa Henseende skal man virkelig ikke
være saa omsindtig, thi man kan være ganske rolig for,
at Medlemmerne af det andet Thing og navnlig
Ordføreren for Forslagsstillerne, hvem Sagen ligger
saa stærkt paa Sinde, nok skulle vide at faae Sa-
gen overveiet til den eneste Behandling i Folk-
thinget, og jeg er temmelig vis paa, at de ogsaa
ved denne Leilighed vilde søge Støtte hos et meget
sagkyndigt Medlem i Thinget, som desværre ikke
kom til at yde sit Bidrag til Sagens Oplysning
denne Gang førend ved 3die Behandling, og saa
var det for sent. Jeg skal derfor paa det Be-
stemteste raade til at forkaste Dagsordenen og til
at lade Sagen gaa til 2den Behandling og i Ud-
valg. Lad saa komme ud af Sagen, hvad komme
vil, saa faar man dog i alt Fald Landstingets
sande Mening at vide og ligeledes den høitærede
Justitsministers sande Mening. Det er efter min
Overbevisning den rigtigste og heldigste Vej at
gaa. Jeg tror ikke, at det er heldigt ved en
Dagsorden at begrave et Forslag, enten det kom-
mer fra det andet Thing til os eller fra os til
det andet Thing. Jeg indrømmer ganske vist, at
det er en pænere Maade end ligefrem at vise det
fra sig, men det er dog ikke heldigt, vi skulde
jo stræbe hen til, saavidt mulig, at komme til en
Overenskomst, og kun ad den af mig antydede
Vej er det muligt at komme til en Forstaaelse
og at faae at vide, hvorledes Meningen er paa
ethvert Trin.

Sonne: Jeg vil tillade mig ganske at
henholde mig til det Foredrag, vi hørte af den
næstforegaaende Tale (Saffner). Jeg kan ontrent
i Et og Alt slette mig til det. Men naar det
ærede Medlem fremhævede en Ytring af det 6te
kongevalgte Medlem (Ulfing) om, at det forelagte
Lovforslag var ganske fortafeligt, vil jeg derimod
tillade mig at fremhæve andre Ytringer af det
samme ærede Medlem, som jeg lagde Mærke til,
og som tiltalte mig meget. Medens han nemlig
paa den ene Side erklærede det forelagte Lovfor-
slag for et saadant, at man ikke kunde tiltrede
det, erkjendte han paa den anden Side, at den ni-
gjældende Kvalfalverlovgivning indeholdt store Feil.
Han sagde, at det dog ikke kunde være Meningen